

kan på något sätt ordnas så, att gästgifveri-, håll- och reservskjuts utgöres, der skjutsningen icke bestrides med entreprenad, med 1 krona 50 öre för milen för hvarje häst, samt att legan för entreprenadskjuts skall utgå med 2 kronor för milen för hvarje häst, såväl på land som i stad, samt att vagnslegan skall utgöra 25 öre milen.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1875.

Olof Andersson.

N:o 104.

Af Herr A. Johansson: Angående ändring i 16 Kap. 2 § Ärfda-balken.

Genom 16 Kap. § 2 Ärfda-balken, sådan den lyder i Kongl. förordningen den 30 Maj 1835, stadgas visserligen, att man eller qvinna, som ej fyllt 21 år, ej må göra testamente, der ej han eller hon är eller förut varit gift. Men huruvida den person, som för hvarjehanda orsaker kan vara ställd under förmyndarinseende, är berättigad att göra testamente, derom äro meningarne delade. Men då det är af vigt, att lagen göres så tydlig, att den ej lemna rum för olika tolkning, och då det torde ligga i sakens egen natur, att den, som är omyndig och sålunda icke sjelf råder öfver sin egendom, icke heller bör kunna öfver densamma genom testamente förfoga, så vågar jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen ville för sin del besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att 16 Kap. 2 § Ärfda-balken måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Man eller qvinna, som ej fyllt 21 år, der ej han eller hon förut varit gift, likasom den som för annan orsak kan vara

ställd under inseende af laga förmyndare, må ej göra testamente. Den som fyllt 15 år äfvensom äldre person, som är under förmyndare ställd, må dock genom testamente bortgifva sådan egendom, den han eller hon genom eget arbete sig förvärfvat.

Om remiss till Lag-Utskottets anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1875.

A. Johansson.

N:o 105.

Af Herr P. Hammarberg: Angående höjande af tillverkningsafgiften å bränvin och, i följd deraf, jemväl förhöjning af importtullen för spritvaror.

Då den af mig vid 1874 års riksdag väckta motion om förhöjning i tillverkningskatten å bränvin, hvilken återfinnes bland nämnda års motioner i Andra Kammaren under N:o 123, synes mig af tidsförhållandena *nu* vara än mera berättigad till Kammarens uppmärksamhet, har jag ansett min pligt vara att densamma vid denna riksdag förnya. Jag finner mig dertill kraftigt manad, ej blott af de skäl, som i nämnda motion finnas anförda och hvilka det torde vara öfverflödigt att här åter upptaga, utan ock af den diskussion, som vid behandlingen af Bevillnings-Utskottets betänkande N:o 7, rörande denna fråga, vid förra riksdagen egde rum, isynnerhet inom Andra Kammaren, och som är intagen i Kammarens protokoll 4 del. pag. 31—57. Under åberopande alltså af den utredning, saken redan vunnit genom anförda motion och den klarare belysning, som genom nämnda diskussion deråt egnats, vill jag nu såsom ytterligare skäl anförä, att, enligt den